

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5745/2568

บริษัท ว. โจทก์ บริษัท ข. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 229, ป.วิ.พ. มาตรา 278

ย่อ / หลักกฎหมาย

เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจในฐานะเจ้าพนักงานศาลในการดำเนินการบังคับคดีให้เป็นไปตามที่ศาลได้กำหนดไว้ในหมายบังคับคดี ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 278 วรรคหนึ่ง การที่เจ้าพนักงานบังคับคดีอาศัยสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่มีต่อธนาคารและธนาคารส่งเงินฝากที่อายัดไว้ซึ่งมีจำนวนเพียงพอต่อการชำระหนี้และค่าฤชาธรรมเนียมใช้แทนตามหมายบังคับคดีต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีก่อนเวลาที่จำเลยจะยื่นอุทธรณ์คำสั่งขอให้พิจารณาคดีใหม่ ย่อมเท่ากับเงินจำนวนดังกล่าวมาอยู่ในอำนาจของศาลก่อนที่จำเลยจะยื่นอุทธรณ์คำสั่งขอให้พิจารณาคดีใหม่แล้วเมื่อจำเลยไม่สามารถบริหารจัดการเงินจำนวนนี้ได้อีกและโจทก์ก็มีเงินจำนวนนี้เป็นประกันว่าจะได้รับค่าฤชาธรรมเนียมใช้แทนตามคำพิพากษาเต็มจำนวนแล้ว หากให้จำเลยวางเงินค่าฤชาธรรมเนียมใช้แทนต่อศาลพร้อมกับอุทธรณ์อีกย่อมซ้ำซ้อนจนทวีเป็นสองเท่าอันเกินกว่าภาระของจำเลยที่จะต้องชำระตามคำพิพากษา ซึ่งผิดไปจากข้อที่มุ่งหมายจะยังให้การเป็นไปด้วยความยุติธรรม กรณีต้องถือว่าจำเลยวางเงินค่าฤชาธรรมเนียมใช้แทนตามคำพิพากษามาพร้อมกับอุทธรณ์แล้ว ศาลชั้นต้นจะปฏิเสธไม่รับอุทธรณ์คำสั่งขอให้พิจารณาคดีใหม่ของจำเลยด้วยเหตุนี้ไม่ได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นพิจารณาคดีไปฝ่ายเดียว ครั้นวันที่ 14 ตุลาคม 2564 ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 2,033,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 267,500 บาท นับแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2562 ของต้นเงิน 267,500 บาท นับแต่วันที่ 15 มกราคม 2563 ของต้นเงิน 267,500 บาท นับแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2563 ของต้นเงิน 267,500 บาท นับแต่วันที่ 26 มีนาคม 2563 ของต้นเงิน 481,500 บาท นับแต่วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2563 และของต้นเงิน 481,500 บาท นับแต่วันที่ 8 มีนาคม 2563 จนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 แต่ดอกเบี้ยคำนวณถึงวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 12 พฤษภาคม 2564) ต้องไม่เกิน 190,500.31 บาท ตามที่โจทก์ขอ และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ของต้นเงิน 2,033,000 บาท ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามที่โจทก์ขอ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 5,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ วันที่ 25 มกราคม 2565 ศาลชั้นต้นออกหมายบังคับคดี วันที่ 12 เมษายน 2565 เจ้าพนักงานบังคับคดีอาศัยสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่มีต่อธนาคาร ก. คือ เงินฝากในบัญชีกระแสรายวัน 2,429,550.61 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการชำระหนี้และค่าฤชาธรรมเนียมใช้แทนตามคำพิพากษา แล้ววันที่ 25 เมษายน 2565 ธนาคารส่งมอบเงินจำนวนดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี วันที่ 6 พฤษภาคม 2565 จำเลยยื่นคำร้อง

ขอให้พิจารณาคดีใหม่ อ้างว่าไม่ได้ตั้งใจขาดนัดยื่นคำให้การ โจทก์ยื่นคำคัดค้าน ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2565 จำเลยยื่นอุทธรณ์คำสั่งขอให้พิจารณาคดีใหม่ วันที่ 3 พฤศจิกายน 2565 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า จำเลยไม่ได้วางเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แทนโจทก์พร้อมกับอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 229 จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของจำเลย คืบค่าขึ้นศาลให้แก่จำเลย วันที่ 10 พฤศจิกายน 2565 จำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ไม่รับอุทธรณ์ของจำเลย เพราะเป็นการพิจารณาที่ผิดระเบียบ เนื่องจากธนาคาร ก. ส่งเงินฝากในบัญชีกระแสรายวันของจำเลยตามที่อายัดไว้ต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีแล้ว จึงถือได้ว่าจำเลยวางเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แทนโจทก์พร้อมกับอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของจำเลยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ไม่มีเหตุต้องเพิกถอน ยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่เพิกถอนคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของจำเลย ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยมีว่า การที่เจ้าพนักงานบังคับคดีอายัดสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่มีต่อธนาคารและธนาคารส่งเงินฝากที่อายัดไว้ซึ่งมีจำนวนเพียงพอต่อการชำระหนี้และค่าฤชาธรรมเนียมใช้แทนตามคำพิพากษาต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีก่อนเวลาที่จำเลยจะยื่นอุทธรณ์คำสั่งขอให้พิจารณาคดีใหม่นั้นจะถือว่าจำเลยวางเงินค่าธรรมเนียมใช้แทนพร้อมกับอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 229 แล้วหรือไม่ เห็นว่า เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจในฐานะเป็นเจ้าพนักงานศาลในการดำเนินการบังคับคดีให้เป็นไปตามที่ศาลได้กำหนดไว้ในหมายบังคับคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 278 วรรคหนึ่ง ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานบังคับคดีอายัดสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่มีต่อธนาคารและธนาคารส่งเงินฝากที่อายัดไว้ซึ่งมีจำนวนเพียงพอต่อการชำระหนี้และค่าฤชาธรรมเนียมใช้แทนตามหมายบังคับคดีต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีก่อนเวลาที่จำเลยจะยื่นอุทธรณ์คำสั่งขอให้พิจารณาคดีใหม่ ย่อมเท่ากับเงินจำนวนดังกล่าวมาอยู่ในอำนาจของศาลก่อนที่จำเลยจะยื่นอุทธรณ์คำสั่งขอให้พิจารณาคดีใหม่แล้ว เมื่อจำเลยไม่สามารถบริหารจัดการเงินจำนวนนี้ได้อีกและโจทก์ก็มีเงินจำนวนนี้เป็นประกันว่าจะได้รับค่าฤชาธรรมเนียมใช้แทนตามคำพิพากษาเต็มจำนวนแล้ว เช่นนี้หากให้จำเลยวางเงินค่าธรรมเนียมใช้แทนต่อศาลพร้อมกับอุทธรณ์อีกย่อมซ้ำซ้อนจนทวีเป็นสองเท่าอันเกินกว่าภาระของจำเลยที่จะต้องชำระตามคำพิพากษา ซึ่งผิดไปจากข้อที่มุ่งหมายจะยังให้การเป็นไปด้วยความยุติธรรม กรณีต้องถือว่าจำเลยวางเงินค่าธรรมเนียมใช้แทนตามคำพิพากษามาพร้อมกับอุทธรณ์แล้ว ศาลชั้นต้นจะปฏิเสธไม่รับอุทธรณ์คำสั่งขอให้พิจารณาคดีใหม่ของจำเลยด้วยเหตุนี้ไม่ได้ เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งโดยผิดหลง จึงเห็นสมควรเพิกถอนการพิจารณาที่ผิดระเบียบนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 วรรคหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำสั่งศาลชั้นต้นที่ให้ยกคำร้องหรือไม่เพิกถอนคำสั่งของศาลชั้นต้นที่ผิดระเบียบนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น พิพากษากลับ ให้เพิกถอนคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่รับอุทธรณ์คำสั่งขอให้พิจารณาคดีใหม่ของจำเลย ให้ศาลชั้นต้นตรวจอุทธรณ์ดังกล่าวและมีคำสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 232 ใหม่ต่อไป ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลในชั้นนี้ให้เป็นพับ

องค์คณะ

สัญญา ฐิติภักดี · สุจินต์ เชี่ยวชาญศิลป์ · รุ่งศักดิ์ วงศ์กระสันต์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5745/2568>